بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

Khuthba Summary 22.07.16 ഖുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ്

22.07.16 ന് ബൈത്തുൽ ഫുത്തൂഹ് ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സ്വഹാബാക്കൾ ഭാഗ്യവാന്മാരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ അവസ്ഥയിൽ ചിന്തിച്ച് ആശങ്കാകുലരാകുമ്പോൾ അവിടത്തെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുമായിരുന്നു. പിന്നീട് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധ ശക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ട് തങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, നമ്മൾ ഈ ചിന്തയിലിരുന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആരാധനകളുടേയും ദുആകളുടേയും ഇസ്തിഗ്ഫാറിന്റേയും മാർഗത്തെ എപ്പോഴും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുമുഖേന നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്.

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വുദും സൂറ ഫാതിഹയും ഓതിയതിനുശേഷം അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ അയ്യദഹുല്ലാഹുത്തആലാ ബിനസ്രിഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു:

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ പ്രയത്നത്തിന്റേയും പരിശ്രമത്തിന്റേയും ശീലവും ആരോഗ്യം നിലനിറുത്തുന്നതിനും ശരീരത്തെ ഉഷാറാക്കി വെക്കുന്നതിനുള്ള മാമൂലം എന്തായിരുന്നു? ഇത് വിശദികരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മുസ്ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു:“അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മടിയുള്ള ആളായിരുന്നില്ല. പ്രത്യുത കഠിനാധ്വാനിയായിരുന്നു. ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളായിരുന്നിട്ടും പരിശ്രമത്തെ ഒരിക്കലും പരിഭ്രമിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് എപ്പോഴെങ്കിലും യാത്രപോകേണ്ടിവന്നാൽ യാത്രാവാഹനമായ കുതിരയെ ജോലിക്കാരന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്ത് മുമ്പേ പറഞ്ഞു വിടുമായിരുന്നു. എന്നിട്ട് 20,25 മൈൽ നടന്ന് ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനത്തെത്തുമായിരുന്നു. എന്നല്ല മിക്കപ്പോഴും അവിടന്ന് നടക്കുകതന്നെയായിരിന്നു പതിവ്. യാത്രാവാഹനത്തിൽ വിരളമായെ കയറാറുള്ളു. അവസാന കാലവരെ ഈ ശീലം നിലനിന്നിരുന്നു. 70 വർഷമായി തുടർച്ചയായിട്ട് ചിലപ്പോൾ കഠിനമായ രോഗം ഉള്ളപ്പോഴും നിത്യവും കാറ്റുകൊള്ളാൻ പോകുമായിരുന്നു. നാലഞ്ച് മൈൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങി വരുമായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഏഴുമൈൽവരെ കറങ്ങുമായിരുന്നു. വാർധക്യത്തിനുമുമ്പേയുള്ള അവസ്ഥ അവിടന്ന് വിവരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ സുബ്ഹി നമസ്കാരത്തിനുമുമ്പേ എഴുന്നേറ്റ് നടക്കാൻ പോകുമായിരുന്നു. ഖാദിയാനിൽനിന്ന് ഏകദേശം ഏഴരകിലോമീറ്റർ ദുരത്തുള്ള ഡാല ഗ്രാമം വരെ എത്തുമ്പോഴായിരിക്കും സുബ്ഹിയുടെ നേരമാകുക.”

അതിനാൽ ഈ മാതൃകയാണ് നമുക്കുള്ളത്; പ്രത്യേകിച്ചും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ജീവിതാർപ്പണം ചെയ്തിട്ടുള്ള വാഖ്ഫീനെ സിന്ദഗിയായിട്ടുള്ളവർക്ക്. അവരുടെ മേലാണല്ലോ ജമാഅത്തിന്റെ സേവനത്തിന്റെ ജോലിയുള്ളത്. അവരിൽ ഒന്നാമതായിട്ടുള്ളവർ മുറബ്ബിമാരാണ്. അവർ ആരോഗ്യം നിലനിറുത്തുന്നതിനും സഹനശീലമുണ്ടാക്കുന്നതിനും വ്യായാമത്തിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ നടക്കാൻ പോകുന്നതിന്റെ കൃത്യമായ ശീലമുണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. സമയക്കുറവുകൊണ്ടോ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണത്താലോ നടക്കാൻപോകാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ കുറച്ചുസമയം വ്യായാമത്തിനായി നീക്കിവെക്കേണ്ടതാണ്.

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ മുറബ്ബിമാർ അല്ലെങ്കിൽ വാഖ്ഫീനെ സിന്ദഗിമാർ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വ്യായാമം നിർബന്ധമായും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. രണ്ടാമത്തേത് ഈ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ അനാരോഗ്യപരമായ ഭക്ഷണവും സുലഭമാണ്. അത് കഴിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. അല്പമൊക്കെ ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യാനും മുറബ്ബിക്ക് അറിവുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ഇത് ഞാൻ വെറും നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപയാൽ ഞാൻതന്നെയും കൃത്യമായും വ്യായാമം ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്തായാലും നമുക്ക് ആരോഗ്യമുള്ള വാഖ്ഫീനെ സിന്ദഗിയേയും മുറബ്ബിമാരേയുമാണ് ആവശ്യമുള്ളത്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ ജോലി നല്ലനിലയിൽ നിർവഹിക്കുന്നതിന് അശ്രദ്ധരും മടിയന്മാരുമാകാൻ പാടില്ല.

തങ്ങളുടെ നന്മയുടെ അവസ്ഥ ഒരുപോലെയാകുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ചിലപ്പോൾ ചിലയാളുകൾ വലിയ ആശങ്ക പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്; വലിയ ചിന്തയുണ്ടെന്ന്. ഇത് വളരെ നല്ല കാര്യമാണ്. ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നന്മ എന്തുകൊണ്ട് കുറഞ്ഞു എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആത്മപരിശോധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആ അവസ്ഥ കൂടുതൽ നിലനില്ക്കരുതെന്ന ചിന്തയുണ്ടാകണം. അതിന്റെ ചികിത്സയെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കണം. എന്തായാലും ഇത് വളരെ നല്ല കാര്യമാണ്. പക്ഷേ, ചിലപ്പോൾ ഇത് തിന്മയൊന്നും ആകാതെയുമിരിക്കാം. എന്നല്ല കൂടുതൽ നന്മയുടേയും കുറഞ്ഞ നന്മയുടേയും അവസ്ഥ വന്നുപോയുമിരിക്കും. നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ഒരാൾ വന്നു. ആ മഹാത്മാവിന്റെ ഒരു സ്വഹാബി വന്നു. താൻ മുനാഫിഖാണെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. ഞാൻ താങ്കളുടെ അടുത്ത്

മജ്‌ലിസിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ അവസ്ഥ വേറൊന്നായിരിക്കും. താങ്കളുടെ മജ്‌ലിസിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു പോകുമ്പോൾ എന്റെ അവസ്ഥ മറ്റൊന്നായിരിക്കും. അതായത് അങ്ങയുടെ സവിധത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴുള്ള നന്മയുടേയും മനഃപരിശുദ്ധിയുടേയും അവസ്ഥ വേറെ സ്ഥലത്താകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞു, 'ഇതാണ് മുഅ്മിന്റെ അടയാളം, താങ്കൾ മുനാഫിഖല്ല.'

അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ഈ ചിന്താഗതിയായിരുന്നു സ്വഹാബാക്കളുടേത്. ഈ ബോധമുണ്ടാകുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ ദുആയും ഇസ്തിഗ്ഫാറുംകൊണ്ട് തന്റെ അവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സ്വഹാബാക്കൾ ഭാഗ്യവാന്മാരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ അവസ്ഥയിൽ ചിന്തിച്ച് ആശങ്കാകുലരാകുമ്പോൾ അവിടത്തെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുമായിരുന്നു. പിന്നീട് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പരിശുദ്ധ ശക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ട് തങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, നമ്മൾ ഈ ചിന്തയിലിരുന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ആരാധനകളുടേയും ദുആകളുടേയും ഇസ്തിഗ്ഫാറിന്റേയും മാർഗത്തെ എപ്പോഴും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുമുഖേന നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമുക്ക് സംശയമുണ്ടെങ്കിലും ആ സംശയവും അശ്രദ്ധയെക്കാൾ ഉത്തമമാണ്. കാരണം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അശ്രദ്ധ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കൊണ്ടു പോകാറുണ്ട്. പിന്നീട് മെല്ലെ മെല്ലെ ദീനിൽനിന്നും നമ്മൾ അകന്നുപോകുന്നു. പിന്നീട് അത് ചികിത്സയില്ലാത്ത ആത്മീയ രോഗമായി മാറുന്നു. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ വളരെയധികം ശ്രദ്ധ ആവശ്യമാണ്.

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)ഒരിക്കൽ ഒരു വിഷയം വിവരിക്കുകയായിരുന്നു; അതായത് സന്തോഷത്തിന്റേയും സന്താപത്തിന്റേയും ബന്ധം ബോധങ്ങളുമായിട്ടാണെന്ന്. ഉദാഹരണത്തിന് ആരുടെയെങ്കിലും വീട്ടിൽ വിവാഹമാണെങ്കിൽ അവൻ തന്റെ വിവാഹത്തിന്റെ സന്തോഷത്തിനായി കടമെടുക്കേണ്ടിവന്നാൽ കടമെടുത്തുകൊണ്ട് സന്തോഷമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അവന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളും അതിൽ പങ്കുചേരുന്നു. പക്ഷേ, അതുമായി ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാത്തവർക്ക് അയാളുടെ സന്തോഷവും അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ കുടുംബക്കാരുടെ സന്തോഷവും അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ സന്തോഷവും അതിനുവേണ്ടി അയാളെ വിഷമത്തിൽ അകപ്പെടുത്തുന്നതും അല്ലെങ്കിൽ കടംവാങ്ങുന്നതുമൊന്നും ഒരു വിലയും നിലയും ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഇപ്രകാരം തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അത്താണിയായിരിക്കുന്ന ഒരാൾ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വീട്ടിൽ കരച്ചിലും നിലവിളിയും ഉണ്ടാകുന്നു. പക്ഷേ, അയാളുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത ആൾക്ക് അയാളുടെ മരണം ഒരു നിലയും വിലയും ഇല്ലാത്തതായിരിക്കും. ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ നിത്യവും മരിക്കുന്നു. മരണങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. പക്ഷേ, നമുക്കു പരിചയമില്ലാത്തയാളാണെങ്കിൽ അയാളെ സംബന്ധിച്ച് പരിചയപ്പെടുത്തിയാൽതന്നെ ഒരു ബോധവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. എന്നാൽ, നമ്മുടെ അടുത്ത ആരെങ്കിലും മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ കഠിനമായി അതനുഭവപ്പെടുന്നു. ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു, "ബോധങ്ങളുടെ അത്ഭുതകരങ്ങളായ ശൃംഖലയാണിത്. അതിൽ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്ഭുതകരമായ അവസ്ഥ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഒരു കാര്യം ഒരാൾക്ക് സന്തോഷത്തിന്റേയും സൗഖ്യത്തിന്റേയും നിമിഷമാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവർക്കത് ദുഃഖത്തിന്റേതും വിഷമത്തിന്റേതുമായിരിക്കും.

"ഈ വിഷയം എനിക്ക് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ഒരു വാക്യത്തിൽ പഠിപ്പിച്ചു തന്നതാണ്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)മുടങ്ങാതെ പത്രങ്ങൾ വായിക്കുമായിരുന്നു." ദീനിന്റെ ജോലി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെയാളുകൾക്ക് ഇതിൽ പാഠമുണ്ട്. അവർ മുടങ്ങാതെ പത്രം വായിക്കേണ്ടതാണ്. ചെറിയ ചെറിയ വാർത്തകളും നോക്കേണ്ടതാണ്. പറയുന്നു: "അവിടന്ന് മുടങ്ങാതെ പത്രങ്ങൾ വായിക്കുമായിരുന്നു. 1907-ൽ നടന്ന സംഭവമാണ്. ഒരു ദിവസം പത്രം വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ വിളിച്ചു; മഹ്‌മൂദേ!" പറയുന്നു:"ഞാൻ വന്നപ്പോൾ അവിടന്ന് എന്നെ ഒരു വാർത്ത കേൾപ്പിച്ചു. ഒരാൾ, എനിക്കയാളുടെ പേര് ഓർമയില്ല മരിച്ചിരിക്കുന്നു." ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു:"അതുകേട്ട് ഞാൻ ചിരിച്ചുപോയി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അതിന് എനിക്കെന്താണ്?' ഹദ്റത്ത് സാഹിബ് പറഞ്ഞു:'അയാളുടെ വീട്ടിൽ നിലവിളിയും ദുഃഖവുമായിരിക്കും. നിനക്കെന്താണെന്ന് നീ ചോദിക്കുന്നു! ഇതിന് കാരണമെന്താണ്? അതിനുകാരണം, ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു: "ആരുമായിട്ടാണോ ബന്ധമില്ലാത്തത് അയാളുടെ ദുഃഖം മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റില്ല. ഇപ്രകാരംതന്നെ ആരുടെയെങ്കിലും സന്തോഷത്തിന്റെ കാര്യമാണെങ്കിൽ അതും സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയില്ല."

അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം ഓർമ വെക്കേണ്ടതാണ്. സ്വന്തം ഉപകാരികൾക്കും അവരുടെ മക്കൾക്കും വേണ്ടി പ്രത്യേകമായ നിലയിൽ ദുആ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സന്തോഷത്തിന്റേയും സന്താപത്തിന്റേയും വേളകളിൽ അതനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. ജമാഅത്തംഗങ്ങൾ പൊതുവായ നിലയിലും തങ്ങളുടെ സന്തോഷവും ദുഃഖവും പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം ജമാഅത്തും ഒരൊറ്റ അസ്തിത്വമാണ്. ഓരോ ജമാഅത്തംഗങ്ങളുടേയും സന്താപത്തേയും സന്തോഷത്തേയും അനുഭവിക്കുമ്പോഴാണ് നമുക്ക് ആ ബോധമുണ്ടാകുന്നത്. ഇക്കാര്യമാണ് ജമാഅത്തിൽ ഐക്യം അഥവാ ഒത്തൊരുമ ഉണ്ടാകുന്നതിന് മാർഗമാകുന്നതും.

ജമാഅത്തുപരമായ നിലയിൽ, ഉദാഹരണത്തിന് ആർക്കെങ്കിലും ശിക്ഷ കിട്ടുകയോ ആർക്കെങ്കിലും എതിരിൽ നടപടി ഉണ്ടാകുകയോ ചെയ്താൽ തനിക്കെതിരെ ഇന്ന

നടപടി ഉണ്ടായി, അത് തെറ്റാണ് ഇന്നയാൾക്കെതിരെ ഒരു നടപടിയും ഉണ്ടായില്ല, അവനെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്തത് എന്ന് പറഞ്ഞ് ചിലർ ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്. ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾ പുതിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല. എല്ലാ കാലത്തും ഇത്തരം ആക്ഷേപങ്ങൾ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടതായി കാണാം. ഇന്നും ഇക്കൂട്ടർ ചെയ്യുന്നു. മുമ്പേയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അത്തരക്കാരെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറയുന്നു:"വ്യവസ്ഥിതിയെ ശരിയായ നിലയിൽ നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന് ഐക്യചിന്താഗതികളുടെ ഒരു വൃത്തമുണ്ട്. ഒരു ആക്ഷേപം വലുതായിട്ടു തോന്നാം. എന്നാൽ, അത് ഫിത്നക്ക് കാരണമാവുകയില്ലെന്ന് കണ്ടാൽ ആ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ആളുകൾക്ക് ജമാഅത്തിൽ ചേരാൻ അനുവാദം നല്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, മറ്റൊരു വ്യക്തി ചെറിയ ആക്ഷേപമാണ് ഉന്നയിക്കുന്നതെങ്കിലും പക്ഷേ, അതേതെങ്കിലും കുഴപ്പത്തിന് കാരണമാകുമെങ്കിൽ അയാളെ ജമാഅത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കേണ്ടതാണ്." പറയുന്നു:"ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോടു ഒരിക്കൽ ഒരു സ്നേഹിതൻ ചോദിച്ചു, 'ഞാൻ ഇപ്പോൾ ശിയാകക്ഷിയിൽനിന്ന് പുറത്തുകടന്നു വന്നതാണ്. ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കറിനെക്കാളും, ഹദ്റത്ത് ഉമറിനെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠൻ ഹദ്റത്ത് അലിയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. കാരണം എന്നിൽ ശിയ പക്ഷക്കാരുടെ സ്വാധീനം അധികമാണ്. ഈ വിശ്വാസം വെച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ട് അങ്ങയ്ക്ക് ബയ്അത്ത് ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിയുമോ?ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)അദ്ദേഹത്തിനെഴുതി:"താങ്കൾക്ക് ബയ്അത്ത് ചെയ്യാവുന്നതാണ്." എന്നാൽ, ഇതിന്നെതിരിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ശിക്ഷ എന്ന നിലയിൽ ഒരിക്കൽ കുറച്ചാളുകളോടു ഖാദിയാനിൽ നിന്ന് പുറത്തുപോകാൻ കല്പിച്ചു. അവരെക്കുറുച്ച് വിജ്ഞാപനവും പുറപ്പെടുവിച്ചു. അഞ്ചുനേര നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല എന്നതായിരുന്നു കാരണം. ചിലരുടെ മജ്‌ലിസുകളിൽ ഹുക്കവലിയും അനാവശ്യസംസാരവും നടന്നിരുന്നു. മദ്യം ഹറാമായതുകൊണ്ട് അതുപയോഗിച്ചതിന് അവിടന്ന് ജമാഅത്തിൽനിന്ന് ഒരാളെ പുറത്താക്കി. എന്നാൽ, ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കറിനെക്കാളും, ഹദ്റത്ത് ഉമറിനെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠൻ ഹദ്റത്ത് അലിയാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരാൾക്ക് ഹദ്റത്ത് അബൂബക്കറാണ്, ഹദ്റത്ത് ഉമറിനെക്കാളും ഹദ്റത്ത് അലിയെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠനെന്ന വിശ്വാസക്കാരനായിരുന്നിട്ടും ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) അയാൾക്ക് ബയ്അത്ത് ചെയ്യാൻ അനുവാദം നല്കി." അവിടന്ന് പറയുന്നു: "യഥാർഥത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ താൽക്കാലികമായ ഫിത്നയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വലുതായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ അത് ചെറുതാകുന്നു. ചില കാര്യങ്ങൾ താൽക്കാലികമായ ഫിത്നയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചെറുതായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ അത് വലുതാകുന്നു.'

അതിനാൽ താല്ക്കാലികമായ ഫിത്നയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിലപ്പോൾ വലിയ കാര്യത്തെ അവഗണിക്കുകയും ചെറിയ കാര്യത്തിനുമേൽ നടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ആക്ഷേപിക്കുന്നവർ ഒരിക്കലും ബുദ്ധിപൂർവം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം വെറും ആക്ഷേപം ഉന്നയിക്കുക എന്നതാണ്. ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നവർക്ക് ചില അനുകൂലികൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അവർക്ക് യഥാർഥ കാര്യമെന്താണെന്ന് അറിവുണ്ടാകുകയില്ല; എന്തു കാരണത്താലാണ് ശിക്ഷ ലഭിച്ചതെന്ന്. ഇങ്ങനെ അനാവശ്യമായി കൈകടത്തലുകൾ നടത്താതിരിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആർക്കും വേണ്ടി ശിപാർശ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. ജമാഅത്ത് വ്യവസ്ഥിതി മനസ്സിലാക്കുകയും പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാപ്പും ലഭിക്കാറുണ്ട്. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലുള്ള ആക്ഷേപർ ഇക്കാലത്തുമുണ്ട്. തെറ്റായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നു. ശിക്ഷ കിട്ടുമ്പോൾ സ്വയം നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുപകരം ജമാഅത്ത് വ്യവസ്ഥിതിക്കെതിരെ സംസാരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെ ഇനിയും മുന്നോട്ടു പോകുകയുള്ളുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും ജമാഅത്ത് ഞങ്ങളെ അതിന്റെ ഭാഗമാക്കിവെക്കുക. ഞങ്ങളിൽമാറ്റമൊന്നും ഞങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയില്ല.

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)കുട്ടികളുടെ തർബിയ്യത്തിനുവേണ്ടി ഒരിക്കൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതി. അതിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞ ഒരു കഥ പരാമർശിച്ചു. അവിടന്ന് പറയുന്നു:'ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ)1898 സെപ്റ്റംബർ 5 ന് അസ്ർ നമസ്കാരത്തിനു ശേഷം എന്റെ അപേക്ഷ അനുസരിച്ച് താഴെ പറയുന്ന കഥ കേൾപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിലുള്ള തവക്കുലും വിശ്വാസവും സത്യസന്ധമായ ഭക്തിയും മനുഷ്യനെ എത്ര കണ്ട് അർഹനാക്കിത്തീർക്കുന്നുവെന്നാൽ അല്ലാഹുതന്നെ അവന്റെ ജാമ്യക്കാരനായി മാറുന്നു. ആരും അറിയാത്തനിലയിൽ അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു:'ഒരു മഹാത്മാവ് എവിടെയോ യാത്രപോകുകയായിരുന്നു. ഒരു വനത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം കടന്നുപോകുകയാണ്. അവിടെ ഒരു കള്ളൻ താമസിച്ചിരുന്നു. വരുകയും പോകുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരേയും അയാൾ കൊള്ളയടിക്കുമായിരുന്നു. തന്റെ ശീലമനുസരിച്ച് ഈ മഹാത്മാവിനേയും കൊള്ളയടിക്കാൻ മുതിർന്നു. മഹാത്മാവ് അയാളോടു പറഞ്ഞു, **വഫിസ്സമാഇ രിസ്ഖുക്കും വമാ തൂഅദൂൻ** ആകാശത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ഉപജീവന മാർഗമുണ്ട്. നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമുണ്ട്.(51:23)നന്മയിൽ നിലകൊള്ളണമെന്നുമാത്രം. പറഞ്ഞു, 'നിങ്ങളുടെ രിസ്ഖ് ആകാശത്തിലുണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുക. ഭക്തി കൈക്കൊള്ളുക. മോഷണം ഉപേക്ഷിക്കുക. അല്ലാഹു സ്വയം നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിത്തരുന്നതാണ്.' കള്ളന്റെ മനസ്സിനെ

അത് സ്വാധീനിച്ചു. അവൻ ആ മഹാത്മാവിനെ വിട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങി. എത്രത്തോളമെന്നാൽ സ്വർണം കൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടുമുള്ള പാത്രങ്ങളിൽ നല്ല ഭക്ഷണങ്ങൾ കിട്ടാൻ തുടങ്ങി. (മോഷണം ഉപേക്ഷിച്ച് അവൻ അല്ലാഹുവിൽ തവക്കുൽ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്വർണംകൊണ്ടും വെള്ളികൊണ്ടുമുള്ള പാത്രങ്ങളിൽ നല്ല ഭക്ഷണങ്ങൾ കിട്ടാൻ തുടങ്ങി.) അവൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് പാത്രങ്ങൾ തന്റെ കുടിലിനു വെളിയിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു. യാദൃച്ഛികമായി അതേ മഹാത്മാവ് ഒരിക്കൽ അതുവഴി വന്നു. ആ കള്ളൻ ഇപ്പോൾ സാത്വികനും മുത്തഖിയും ആയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ മഹാത്മാവിനോടു എല്ലാ അവസ്ഥകളും അയാൾ പറഞ്ഞു. തനിക്ക് മറ്റൊരു ആയത്തു പറഞ്ഞുതരാൻ അയാൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ മഹാത്മാവ് പറഞ്ഞു, '**ഫവ റബ്ബിസ്സമാഇ വൽഅർളി ഇന്നഹൂ ലഹഖ്ഖുൻ** അതിനാൽ ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും നാഥനെക്കൊണ്ടു സത്യം! ഇതും സത്യമാണ്.' (51:24)ഈ പരിശുദ്ധ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തെ എത്രകണ്ട് സ്വാധീനിച്ചെന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്ത്വവും പ്രതാപവും ചിന്തിച്ച് വിറയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ആ വിറയിലിൽത്തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്തു.' 8, 10 വയസ്സുള്ള ഒരുകുട്ടിക്ക് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ഈ കഥ കേൾപ്പിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹം തഖ്‌വ കൈക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം സമ്പത്താണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും ആകാശത്തും ഭൂമിയിലും വസിക്കുന്നവരെ എങ്ങനെയാണ് പരിപാലിക്കുന്നതെന്നുമുള്ള വിഷയം മറ്റുകുട്ടികൾക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അവനുണ്ടെന്നുള്ളതിന് എന്തെങ്കിലും സംശയമുണ്ടോ? എല്ലാവരേയും പരിപാലിക്കുകയും പോറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹു പരിശുദ്ധനും സത്യവാനുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക. അവനെ വിശ്വസിക്കുക. സൽസ്വഭാവം സ്വീകരിക്കുക. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ)ന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ കുട്ടികളുടെ അവസ്ഥ ഇതായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തെ വലിയ ആളുകൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള പാഠങ്ങളായിരുന്നു അന്ന് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തഖ്‌വയിലൂടെ നടക്കാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന് നമ്മളിലുള്ള എല്ലാവരും എപ്പോഴും ഓർമവെക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയിൽ എത്രമാത്രം ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടാകണമെന്നാൽ, അവനിൽ നിലകൊള്ളണം. അവനാണ് നമ്മളെ പരിപാലിക്കുന്നവനും പോറ്റുന്നവനും. അതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. അവൻതന്നെയാണ് പരിശുദ്ധനും സത്യവാനുമായ അല്ലാഹു. അവനെ നമ്മൾ ഭയക്കേണ്ടതാണ്. അവനോട് എപ്പോഴും നമ്മൾ ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. അവന്റെ മുമ്പിൽ നമ്മൾ കുനിയേണ്ടതാണ്. അവനിൽ നമ്മൾ വിശ്വാസമർപിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് നന്മ. ഇത് ഒരു മുസൽമാന് സ്വീകരിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ഇതിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ഇതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്.

അതിനാൽ വലിയവർക്കും അവരുടെ കുട്ടികളെക്കാൾ അധികം ഈ പാഠത്തിന് പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ മറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, തഖ്‌വയിൽനിന്ന് ചിലപ്പോൾ ചിലയാളുകൾ അകന്നുപോകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമർപിക്കുന്നതിനു പകരം ജനങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസാർപണം അധികമാകുമ്പോൾ യഥാർഥ വിശ്വാസാർപണം അല്ലാഹുവിലാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടതെന്ന് അവർ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മളിലെല്ലാവരിലും ഈ തഖ്‌വ ഉണ്ടാകാൻ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.(വിവ: ഇസ്മായീൽ ആലപ്പുഴ)

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)
at Baithul Futuh,London– on 22.07.16
Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey**, For Malayalam Desk,Qadian.
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road
Calicut - 673001,Kerala